

СТАРА ЯБЛУНЯ

За було темно. Довга гілка старої раз по раз шкрябала скло. Неприємно. Бридко. Лячно.

Марічка накрилася ковдрою з . Під ковдрою було душно, хоча й не чути шкрябання гілки об скло.

Скільки вона так лежала, Марічка не знала, та повітря під ковдрою ставало все менше, і довелося висунути носа назовні.

— Р-р-рип! — відгукнулася гілка, наче тільки й чекала, коли дівчинка вилізе зі сховку.

Марічка здригнулася і міцно обійняла свого Гарно йому — плюшевий, нічого не чує, не боїться старої яблуні.

— Р-р-рип! — знову скрипнула по склу стара гілка.

Марічка не витримала і прожогом кинулася у спальню батьків, тихесенько залізла під ковдру до мами, притулилася.

обійняла дочку уві сні.